

moserne" udgaae, og Ordene „for Udskyningen“ forandres til „for Udskyning overhovedet“.

§ 11.

Underendringsforslag af Bruun, Madvig og Strøm til Ministerens Forslag Nr. 18:

Den anden Passus „lykkes . . . ved Lov“ udgaaer.

Formanden: Udskillige af de fremkomne Endringsforslag behøve Thingets Samtykke for at kunne komme under Forhandling. Dette gjælder om de af Ministeren stillede Endringsforslag, der ikke have henligget trykte i den Tid, der udfordres til, at de kunne komme under Forhandling, og det gjælder ligeledes om de Endringsforslag, der ere stillede af fem Medlemmer, som ikke høre til Udvalget, hvilke Forslag heller ikke have henligget trykte i 24 Timer. Jeg tør vel forudsætte, at Thingets Samtykke i saa Henseende er givet (Ja! Ja!). Jeg skal nu sætte under Forhandling de Endringsforslag, der ere stillede til § 1 i Forbindelse med selve denne Paragraph. — Jeg maa imidlertid gjøre opmærksom paa, at tvende Endringsforslag, der ere stillede til § 1, det ene af fem Landstingsmænd og det andet af Kirke- og Undervisningsministeren, forekomme mig at maatte falde sammen (Kirke- og Undervisningsministeren: Ja!). Jeg skal give den ærede Ordfører Ordet, hvis han ønsker det.

Ordføreren: Jeg troer, det vilde være hensigtsmæssigst, hvis Stillerne af Endringsforslagene først udtalte sig, og at da navnlig den høitærede Minister først fik Ordet, da det vist vilde forkorte Forhandlingerne, naar man først fik Forslagsstillerens Motivering at høre.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg har allerede ved denne Sags anden Behandling anstillet Nødvendigheden af at stille det første af de Forslag, jeg har tilladt mig at fremkomme med. Naar man ønskede, at hele den øvrige Tjende skulde indflyde i Lønningsfonden, maatte det ogsaa synes nødvendigt eller i ethvert Fald rimeligt, at med-

tage Smaaerebelsktjenden. Jeg seer imidlertid, at forskellige Medlemmer af Thinget have stillet det samme Forslag, og jeg troer, at begge Forslag udtrykke klart og bestemt den tilsigtede Tanke, da den i Forordningen af 8de Januar 1810 § 7 omhandlede Ydelse netop er Smaaerebelsktjenden. Jeg har heller ikke Noget imod, at man tillige henviser til de Forandringer, som Vederlaget for Smaaerebelsktjenden er udbergaaet ved Placat af 17de Juni 1812 § 2, og jeg skal derfor anbefale det nævnte Forslag, idet jeg tager mit eget Forslag tilbage.

Under Nr. 2 har jeg stillet et Forslag, der ligeledes er begrundet i mine Ytringer under Sagens anden Behandling. Jeg anseer det for aldeles nødvendigt, for at Lønningsfonden ikke skal lide usforholdsmæssigt store Tab, at Ydelse af Korn in natura blive forandrede til Ydelse efter Capitelstaxten. Naar man har nogen Erfaring om de betydelige Tab, der paa forskellige Maade lides, i alt Fald af Ministeriet, naar man skal oppebære Korn in natura, har denne Forandring sin fulde Berettigelse. Jeg har imidlertid ligeoverfor de Betænkeligheder, der ere yttrede i dette Thing angaaende at sætte Vederlaget for Korn in natura til et noget høiere Beløb end Capitelstaxten, frafaldet dette, og tillige aabnet Udset til, at, naar paa visse Steder Korn in natura virkelig skulde have nogen lavere Værdi end Capitelstaxten, de vedkommende Ydere da kunne faae et Afslag. Jeg har fremdeles draget Omsorg for, at denne Ansættelse ikke kom til at berøve paa et vilkaarligt Skjøn. Det lader sig ligefrem ubregne til Stilling og Hvild, hvilken Værdi Korn in natura har, efter de til Stiftsøvrigheden indgivne Beretninger om Kornpriserne paa de forskellige Steder. Jeg troer derfor, at de Betænkeligheder, som nogle ærede Medlemmer kunne have med Hensyn til denne Forandring, derved vilde bortfalde. Jeg har fremdeles anseet det rigtigt, at forsaavidt der kunde opstaae et eller andet Spørgsmaal ved denne Beregning, da Rigtigheden af Stiftsøvrighedens Afgjorelse kunde blive underkastet Domstolens Paaskjendelse. Der kan ved saadanne Sager opstaae Spørgsmaal, som man ved første Omsigt ikke saa lige tænker paa. For at nævne et Exempel kan saaledes en Deel af et Sogn